

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ד ע"ב

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(דשוי ככלהו).

תרגום לעברית

בא ראה, בְּחַג סֻכּוֹת אֶת הַמִּזְבֵּחַ פֶּעַם אַחַת בְּכָל יוֹם, וְאַחֵר כֹּהֵן שֶׁבַע פְּעָמִים. מַה זֶה אוֹמֵר? אֵלָּא, לְמַלְכָּה שֶׁהַזְמִין אוֹרְחִים וְהִתְעַסֵּק עִמָּהֶם, וְהִיָּתָה לְמַלְכָּה בֵּת יְחִידָה. אָמְרָה לוֹ: אֲדוֹנֵי הַמַּלְכָּה, מִשּׁוּם הָאוֹרְחִים לֹא שָׁמַתְּ לֵב אֵלַי? אָמַר לָהּ: חֲזִינָה בְּתִי, מָנָה אֶעֱלֶה לָּךְ בְּכָל יוֹם, (שְׁשׁוּה כֻלָּם).

טקסט הזוהר

כֹּהֵן, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא דְחָג, מְקַרִּיבִין יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אוֹמִין דְּעֵלְמָא. אָמַר מִזְבֵּחַ לְמַלְכָּא קַדִּישָׁא, לְכַלְהוּ מִשְׁתַּכְּחֵי מֵאֲנִין וְחוֹלְקִין, וְלִי מַה אֲנִתָּ יְהִיב. אָמַר לָהּ, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא יְסֻכְבוֹן לִיהּ שְׁבָעָה יוֹמִין עֲלֵאִין, לְבִרְכָּא לָהּ, וְיִהְיִין לָהּ שְׁבָעִין חוֹלְקִין (בְּכָל יוֹמָא), רַבִּי יוֹסִי אָמַר שְׁבָעִין חוֹלְקִין בְּכָל יוֹמָא לְקַבֵּל שְׁבָעִין פְּרִים דְּמִתְקַרְבִּין בְּחָג.

כָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שֶׁל הַחֹג מִקְרִיבִים יִשְׂרָאֵל כְּנִגְדֹּת אֲמוֹת הָעוֹלָם. אָמַר הַמִּזְבֵּחַ לַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ: לְכֻלָּם נִמְצָאִים מְנוֹת וְחֻלְקִים, וְלִי מָה אַתָּה נוֹתֵן? אָמַר לָהּ: בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יִסֹּבְבוּ אוֹתָהּ שְׁבָעָה יָמִים עֲלִיוֹנִים לְבָרֶךְ אוֹתָהּ, וְנוֹתְנִים לָהּ שְׁבָעִים חֻלְקִים (בְּכָל יוֹם). רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁבָעִים חֻלְקִים בְּכָל יוֹם כְּנִגְדֹּת שְׁבָעִים פָּרִים שֶׁנִּקְרְבִים בַּחֹג.

טקסט הזהור

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁבָעָה בְּכָל יוֹמָא, בְּגִין דְּהָא אֲתַבְּרָכָא (מֵאֲתֵר) מִכְּלָהּ, וְלִסּוּף, שְׁבָעָה יוֹמִין, מֵתַבְּרָכָא מֵאֲתֵר דְּמִשַּׁח רַבּוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח. (וּלְבִתֵּר) שְׁבָעָה זְמַנִּין, לְקַבֵּל כָּל אֵינּוֹן שְׁבָעָה יוֹמִין, בְּגִין לְקַיֵּמָא לָהּ בְּרָכָאן מִן מְבוּעָא דְנַחֲלָא, דְּנִגִּיד תְּדִיר וְלֹא פָסִיק, אֲשֶׁתִּכַּח דְּאֲתַבְּרָכָא (תְּדִיר) בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, עַד שְׁבָעָה יוֹמִין דְּאֲתַבְּרָכָא מִמְּבוּעָא דְנַחֲלָא. וְכֵן זְמַנָּא אַחֲרָא שְׁבָעָה זְמַנִּין כְּחֻדָּא וְאֲתַקְיָמוּ בְּרָכָאן לְבִתֵּר מֵאֲתֵר עֲלָא דְּמְבוּעָא נָפִיק וְלֹא פָסִיק, כְּדַקְא מְרִין.

תרגום לעברית

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, שְׁבָעָה בְּכָל יוֹם, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי מֵתַבְּרָכָת (מִמְקוֹם) מִכְּלָם, וְלִסּוּף שְׁבָעָה הַיָּמִים מֵתַבְּרָכָת מִמְקוֹם שֶׁשָּׁמֶן הַמִּשְׁחָה נִמְצָא. (וְאַחֵר כֵּךְ) שְׁבַע פְּעָמִים, כְּנִגְדֹּת כָּל אוֹתָם שְׁבָעָה יָמִים כְּדִי לְהַעֲמִיד לָהּ בְּרָכוֹת מִמַּעַן הַנַּחֲל שְׁזוֹרִם תְּמִיד וְלֹא פּוֹסֵק. נִמְצָא שְׁמֵתַבְּרָכָת (תְּמִיד) בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַד שְׁבָעָה יָמִים שְׁמֵתַבְּרָכָת מִמַּעַן הַנַּחֲל. וְכֵן פָּעַם אַחֲרֵת שְׁבַע פְּעָמִים כְּאֶחָד, וּמִתְקִימוֹת בָּהּ הַבְּרָכוֹת אַחֵר כָּה מִהֶמְקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁהַמַּעַן יוֹצֵא וְלֹא פּוֹסֵק, כְּפִי שֶׁאֲמַרְנוּ.

טקסט הזהור

בְּכָל יוֹמָא, מִכְרִיזִין עָלָה וְאֲמַרִין, (שְׁמוּאֵל א ב) עַד עֲקָרָה יִלְדָּה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָהּ. עַד עֲקָרָה יִלְדָּה שְׁבָעָה: דָּא כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל, דְּאֲתַבְּרָכָא מִשְׁבָּעָה בְּכָל יוֹמָא, וְסָלִיק לְחוּשְׁבֹן עֲלָאָה. וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָהּ, אֵלִין אוּמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְּסָלְקִין בְּיוֹמָא

קדמאָה לחושבן רב, ולכתר מתמעטין ואזלין בכל יומא ויומא. ועל דא, מזבח מכפר על חוביהון דישׂראל מזבח מדכי להון, ואריק להון ברכאן מעילא לתתא.

תרגום לעברית

בכל יום מכריזים עליה ואומרים, (שמואל א ב) עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה. עד עקרה ילדה שבעה - זו כנסת ישראל, שמתברכת משבעה בכל יום, ועולה לחשבון עליון. ורבת בנים אמללה - אלו אמות עובדי עבודה זרה שעולים ביום הראשון לחשבון גדול, ואחר כך מתמעטים והולכים בכל יום ויום, ולכן המזבח מכפר על חטאי ישראל, המזבח מטהר אותם ומריק להם ברכות ממעלה למטה.

טקסט הזהור

וענף עץ עבות: דא מלכא קדישא, דאחיד לתרין סטריין. ובגין כך הדס תלת ענף, דיתעבד ענף עץ עבות, דאחיד לכל סטרא. וערבי נחל: אלין תרין קיימין, דמהכא נפיק, לכפות תמרים. כפות תמרים, אחיד לעילא ואחיד לתתא, והא אתמר. אתרוג נפקא מגו כובין דאילנא והכי הוא. כפות תמרים הכי נמי אחיד בהו ודאי, כל מה דנפיק לעלמא מהכא נפקא ומהכא אתיין. (ס'א אתון)

תרגום לעברית

וענף עץ עבת - זה המלך הקדוש, שאחוז לשני צדדים. ומשום כך הדס שלשה ענפים, שיעשה ענף עץ עבת שאחוז לכל צד. וערבי נחל - אלו שני עמודים, שמכאן יוצא לכפות תמרים. כפת תמרים, אחוז למעלה ואחוז למטה, והרי נתבאר. אתרוג יוצא מתוך הקוצים של האילן, וכך זה. גם כפת תמרים אחוז בהם ודאי. כל מה שיוצא לעולם - מכאן יוצא ומכאן באים (נזון).

רבי יוסי פתח, (תהלים מג) ואבואה אל מזבח אלהים. מאן מזבח אלהים. דא הוא מזבח דלעילא, מזבח אלהים ודאי. והיינו באר דיצחק. ולזמנין מזבח יי', כמה דאת אמר (מלכים א ח) קם מלפני מזבח יי', ועל דא ירתינן עלמין מהכא דינא ורחמי, בגין דהיא ינקא בהאי סטרא ובהאי סטרא, והא אוקמוה מלה.

תרגום לעברית

רבי יוסי פתח, ואבואה אל מזבח אלהים. מי זה מזבח אלהים? זהו המזבח שלמעלה, מזבח אלהים ודאי. והיינו באר של יצחק, ולפעמים מזבח ה', כמו שנאמר קם מלפני מזבח ה'. ועל זה יורשים העולמות מכאן דין ורחמים, משום שהיא יונקת בצד הזה ובצד הזה, והרי בארו את הדבר.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא פקודא דא, המועל בהקדש צריך להביא קרן וחומש. הדיא הוא דכתיב, ואת חמשתו יוסף עליו קרן ו'. חומש דייליה ה'. ודא (יהושע ו) קרן היוכל. קרן דהוה במצחיה דהווא פר דהקריב אדם הראשון. האי, איהו עקרא דכל קרבנא. הקרן קיימת לו לעולם הבא, ופירות דייליה בעלמא דין. ודא ה' ה'. (ע"כ רע"מ)

תרגום לעברית

רעיא מהימנא מצוה זו, המועל בהקדש צריך להביא קרן וחומש. זהו שכתוב ואת חמשתו יוסף עליו, קרן ו'. החמש שלו ה'. וזו קרן היוכל. קרן שהיתה במצחו של אותו פר שהקריב אדם הראשון. זהו העקר של כל הקרבנות. הקרן קיימת לו לעולם הבא, והפירות שלו בעולם הזה. וזה ה' ה'. (ע"כ רעיא מהימנא).

(ויקרא ה) נֶפֶשׁ כִּי תִמְעוֹל מֵעַל וְגו', רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הָא אֻקְמוּהָ נֶפֶשׁ וְדַאי. כְּתִיב (שמואל א כה) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי צְרוּרָה בְּצֻרֹר הַחַיִּים אֶת יְיָ אֱלֹהֶיהָ, וְכִתִּיב וְאֵת נֶפֶשׁ אוֹיְבֶיהָ יִקְלָעָהּ בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלָע.

תרגום לעברית

נֶפֶשׁ כִּי תִמְעַל מֵעַל וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הֲרִי פִרְשׁוּהָ נֶפֶשׁ וְדַאי. כְּתוּב וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי צְרוּרָה בְּצֻרֹר הַחַיִּים אֶת ה' אֱלֹהֶיהָ, וְכִתוּב וְאֵת נֶפֶשׁ אוֹיְבֶיהָ יִקְלָעָהּ בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלָע.

טקסט הזוהר

זָכַאִין אֵינֻן צְדִיקָא דְאִית לֹון חוּלְקָא עֲלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, בְּחוּלְקָא קוּדְשָׁא, בְּקוּדְשֵׁי מִלְכָּא, בְּגִין דְּאֵינֻן מְקוּדְשֵׁי גְרַמְיָהוּ בְּקוּדְשֵׁי דְמֵאֲרִיָּהוּן. וְכָל מָאן דְּאֵתְקוּדְשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מְקוּדֶשׁ לִיה, דְּכְתִיב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. בַּר נֶשׁ מְקוּדֶשׁ גְּרַמְיָה מְלָרַע, מְקוּדֶשִׁין לִיה מְלָעִילָא, וְכֹד אֵתְקוּדֶשׁ בַּר נֶשׁ בְּקוּדְשָׁה דְמֵאֲרִיָּה, מְלִבִּישִׁין (נ' א ירתין) לִיה נֶשְׁמַתָּא קוּדְשָׁא, אַחֲסָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְכִדִּין יְרִית כָּלָא. וְאֵלִין דְּאֵקְרוּן בְּנִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּמָה דְּכְתִיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיְי' אֱלֹהֵיכֶם, וְהָא אֻקְמוּהָ.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים שֵׁשׁ לָהֶם חֶלֶק עֲלִיוֹן בְּקוּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּחֶלֶק הַקְּדוֹשׁ, בְּקוּדֶשׁ הַמֶּלֶךְ, מִשּׁוּם שֶׁהֵם מְקוּדְשִׁים אֶת עֲצָמָם בְּקִדְשׁוֹת רַבּוֹנָם. וְכָל מִי שֶׁמִּתְקַדֵּשׁ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוּדֶשׁ אוֹתוֹ, שֶׁכְּתוּב (ויקרא כ) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים. אָדָם מְקוּדֶשׁ עֲצָמוֹ מְלֻמָּטָה - מְקוּדְשִׁים אוֹתוֹ מְלֻמָּעָלָה. וְכִשְׁמִתְקַדֵּשׁ אָדָם בְּקִדְשׁ רַבּוֹנוֹ, מְלִבִּישִׁים

(מורישים) אותו נשמה קדושה, ירשת הקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, ואז יורש את הכל. ואלו הם שנקראים בנים לקדוש- ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם, והרי פרשוה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ה ע"א) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי כתיב (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה, ואוקמוה (י"ט ע"א) נפש חיה סתם. ומההוא חולקא גרית דוד מלכא, ואתקשר בקשורא עלאה, ואחסין מלכותא, כמה דאתמר. ובגין כה והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים. והא אוקמוה דנפש אתקשר

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב תוצא הארץ נפש חיה, ופרשוה נפש חיה סתם. ומאותו חלק ירש דוד המלך ונקשר בקשר עליון וירש מלכות, כמו שנאמר. ומשום כה והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. והרי פרשוה שנפש נקשרת ברוח, ורוח עם נשמה, ונשמה עם הקדוש ברוך הוא. אשרי חלקו של מי שיורש הירשה העליונה הזו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.